

3 Απριλίου 2022

Σάρκωση του Λόγου και με ποιον τρόπο εσαρκώθηκε για μας

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γ. Σάρκωση του Λόγου και με ποιον τρόπο εσαρκώθηκε για μας.

1 Συμβαίνει λοιπόν ό,τι και παλαιά με την πλάση της προμήτορος Εύας, οπότε ο

Θεός έλαβε την έμψυχη πλευρά του Αδάμ και την αναδόμησε σε γυναίκα· γι' αυτό λοιπόν δεν ενεφύσησε σ' αυτήν πνοή ζωής όπως στον Αδάμ, αλλά το μέρος, το οποίο έλαβε από την σάρκα του, το ολοκλήρωσε σε σώμα γυναικός· και την απαρχή του πνεύματος, την οποία έλαβε μαζί με την έμψυχη σάρκα, την ετελειοποίησε σε ψυχή ζώσα, δημιουργώντας και με τα δύο συγχρόνως έναν άνθρωπο.

Με τον ίδιο λοιπόν τρόπο ο πλαστοουργός και κτίστης Θεός, λαμβάνοντας από την αγία Θεοτόκο και αιειάρθενο Μαρία σαν ζύμη έμψυχη σάρκα και μικρή απαρχή από το φύραμα της φύσεώς μας, δηλαδή από την ψυχή και το σώμα μαζί, ένωσε με την ακατάληπτη και απρόσιτη θεότητά του, ή καλύτερα ένωσε ουσιωδώς όλη την υπόσταση της θεότητάς του με την δική μας ουσία· ανέμειξε αμίκτως την μία με την άλλη, την ανθρώπινη δηλαδή φύση με την δική του, την οικοδόμησε σε άγιο ναό για τον εαυτό του κι έτσι κατά τρόπο αναλλοίωτο και άτρεπτο ο ίδιος ο ποιητής του Αδάμ έγινε τέλειος άνθρωπος.

Διότι, όπως ο Θεός εδημιούργησε την γυναίκα από την πλευρά του Αδάμ, έτσι εδανείσθηκε σάρκα από την αιειάρθενο και Θεοτόκο θυγατέρα του Μαρία και αναλαμβάνοντάς την χωρίς σπορά εγεννήθηκε όπως και ο πρωτόπλαστος ώστε, όπως εκείνος προκάλεσε με την παράβαση την αρχή της γενεσεώς μας στην φθορά και στον θάνατο, ότι ο Χριστός και Θεός με την εκπλήρωση κάθε δικαιοσύνης να γίνει η απαρχή της αναπλάσεως και αθανασίας μας στην αφθαρσία.

Αυτό υπονοεί και ο θείος Παύλος λέγοντας «ο πρώτος άνθρωπος από την γη, ήταν γήινος, ο δεύτερος άνθρωπος, ο Κύριος, είναι από τον ουρανό· όπως είναι ο γήινος, τέτοιοι είναι και οι γήινοι· κι όπως είναι ο επουράνιος, τέτοιοι είναι κι οι επουράνιοι».

Και πάλι· «απαρχή ο Χριστός, ακολουθούν οι του Χριστού».

Πράγματι, επειδή εχηρημάτισε τέλειος άνθρωπος και στην ψυχή και στο σώμα όμοιος κατά πάντα με μας εκτός από την αμαρτία, μεταδίδοντάς μας διά της πίστεως σ' αυτόν από την θεότητά του, μας απεργάζεται συγγενείς του κατά την φύση και ουσία της θεότητάς του.

Και πρόσεχε, παρακαλώ, το καινό και παράδοξο του μυστηρίου.

Ο Θεός Λόγος έλαβε από εμάς σάρκα την οποία κατά φύσιν δεν είχε κι έγινε άνθρωπος, πράγμα που δεν ήταν· μεταδίδει σ' εκείνους που πιστεύουν σ' αυτόν την θεότητά του, την οποία κανείς ούτε από τους αγγέλους ούτε τους ανθρώπους απέκτησε, και γίνονται θέσει και χάριτι θεοί, πράγμα που δεν ήταν· έτσι λοιπόν χαρίζει σ' αυτούς εξουσία να γίνουν υιοί Θεού, γι αυτό και έγιναν και γίνονται

πάντοτε έτσι και ουδέποτε παύουν να γίνονται.

Κι άκου τον θείο Παύλο που παραινεί τούτο· «και όπως εφορέσαμε την εικόνα του γήινου, έτσι θα φορέσουμε και την εικόνα του επουράνιου».

Αυτά λοιπόν για τούτα τα πράγματα. Ας συνεχισθεί όμως ο λόγος.

Επειδή λοιπόν ο Θεός των πάντων ήλθε στη γη με την σωματική του παρουσία για ν' αναπλάσει και ν' ανακαινίσει τον άνθρωπο, και για να ευλογήσει όλην την εξ αιτίας του καταραμένη κτίση, άκουε με προσοχή.

Πρώτα βέβαια την ψυχή την οποία ανέλαβε την εξωποίησε και αφθαρτώνοντάς την την εθεοποίησε, ενώ το άχραντο και θείο του σώμα, παρ' όλο που το εθέωσε, το έφερε ακόμη φθαρτό και υλικό. Πράγματι, εκείνο που τρώγει, πίνει, κοπιάζει και ιδρώνει, εκείνο που δεσμεύεται και τύπεται, εκείνο που αναρτήθηκε και καθηλώθηκε στον σταυρό, είναι φυσικά φθαρτό και υλικό, διότι όλα αυτά αποτελούν ιδιώματα φθαρτού σώματος, γι' αυτό και απέθανε και νεκρός ετοποθετήθηκε σε μνημείο.

Μετά όμως την ανάσταση, συνανέστησε κι αυτό το σώμα άφθαρτο, πνευματικό και σ' όλους θείο και άυλο· και ούτε μάλιστα έλυσε βγαίνοντας τις σφραγίδες του μνήματος, αλλά και με κλειστές τις θύρες εισερχόταν κι εξερχόταν ανεμπόδιστα.

Γιατί όμως δεν απεργάσθηκε [τελειοποίησε] αμέσως μαζί με την ψυχή και το σώμα το οποίο ανέλαβε πνευματικό και άφθαρτο;

Επειδή τρώγοντας ο Αδάμ από το δένδρο, από το οποίο ο Θεός τον διέταξε να μη φάγει, αμέσως βέβαια μετά την παράβαση απέθανε με ψυχικό θάνατο, ενώ με σωματικό θάνατο ύστερα από πολλά χρόνια· και γι' αυτό ανέστησε, εξωποίησε και εθέωσε πρώτα την ψυχή που εδέχθηκε το επιτίμιο της θανατικής τιμωρίας, και κατόπιν έκανε το ίδιο και για το σώμα· οικονόμησε δηλαδή να απολάβει διά της αναστάσεως την αφθαρσία, ενώ σύμφωνα με την παλαιότερη απόφαση επέστρεφε με τον θάνατο στη γη.

Και όχι μόνον αυτό, αλλά κατέβηκε στον άδη και ελευθερώνοντας από τα αιώνια δεσμά τις ψυχές των αγίων που κρατούνταν εκεί, τις ανέστησε και τις κατέταξε σε τόπο αναπαύσεως και ανεσπέρου φωτός, ενώ τα σώματά τους τα συγκέντρωσε σε σωρούς μέχρι την κοινή ανάσταση.

Συνεχίζεται

Απόσπασμα από τον λόγο του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου «Βίβλος των ηθικών», Λόγοι Α-Στ', σε εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση της Θεολόγου Αικατερίνας Γκόλτσου. Το βιβλίο κυκλοφορεί από τον εκδοτικό οίκο, το «Βυζάντιον»,

«Πατερικάί εκδόσεις Γρηγόριος ο Παλαμάς», 1988.

<https://bit.ly/37ecdxc>